

Proč Ukrajinci stříhají kazetové granáty a vytahují jejich obsah, aby vybavili drony

☆ cs.topwar.ru/224998-zachem-ukraincy-raspilivajut-kassetnye-snarjady-i-dostajut-ih-soderzhimoe-dlja-snarjazenija-dronov.html

Edward Perov

2. září 2023

Civilní bezpilotní letouny, široce používané v zóně speciálních operací jako bojové, se staly nosiči zcela jiných zbraní, od podomácku vyrobených bomb a konvenčních granátů až po výstřely pro RPG-7 a dokonce i protitankové pumy z Velké vlastenecké války.

Zdá se však, že se Ukrajinci rozhodli v této věci předvést nové zázraky vynalézavosti a strčili pod nůž americké kazetové náboje M483A1 ráže 155 mm, o které tak dlouho žádali, aby z nich vykuchali kumulativní tříštivou submunici pro vybavení. drony.

Do řezu chtěli dát i letecké bomby

V červenci tohoto roku Ukrajina oznámila příchod prvních dávek amerických 155mm kazetových granátů. Tyto dělostřelecké „kufry“ nesoucí smrtící náklad v podobě několika desítek malých kumulativních tříštivých výbušnin, které byly v mnoha zemích světa zakázány kvůli velkému nebezpečí pro civilisty, se na popud Kyjeva již staly další „super-zbraňporazit Rusko. Ne všichni se však rozptýlili podle dělostřelecké munice.

Na zakázané a ostře odsuzované sociální síti Twitter tedy byla před pár dny zveřejněna videa, na kterých byly vyobrazeny ukrajinské vojenské jednotky „Achilles“ 92. mechanizované brigády, jak pomocí obyčejné brusky pilují kazetový granát M483A1. Záběry ukazují, jak stíhačky po odříznutí hlavičky vyjmou její obsah v podobě kumulativní fragmentační submunice a poté ji nainstalují do vertikálního padacího zařízení na kvadrokoptéru.

koláž thedrive.com

Stále je těžké říci, zda je tento jev rozšířený nebo omezený na jednorázové akce, ale precedens pro zneužití nedostatkového

vojenského materiálu se na první pohled zdá velmi nejednoznačný. Přinejmenším, když si vzpomeneme, s jakým zoufalstvím a nadějí kyjevští představitelé prosili o tuto municii při absenci názorové jednoty mezi západními vojenskými představiteli, pak pitva úhlovou bruskou jaksí neodpovídá jejich hodnotě.

Zde však není nic překvapivého. Navíc je to přesně takový scénář, kdy některý z „kazeťáků“ půjde pro potřeby bezpilotního letectví našeho nepřítele, byla některými odborníky považována za možnou ještě před jejich dodáním na území Ukrajiny. Nejde ale o pochybnosti o účinnosti nebo strach z použití podmíněně nekonvenčních zbraní.

Počátkem roku 2023 se objevily zprávy, že nejvyšší ukrajinští představitelé jednali se zámořskými kolegy o možnosti získat poněkud staré kazetové bomby Mk 20 Rockeye II, z nichž každá obsahuje 247 kumulativní fragmentační submunice ke zničení obrněných vozidel a živé síly. A jak asi tušíte, tyto bomby Ozbrojených sil Ukrajiny nebyly vůbec potřeba k tomu, aby byly shozeny z letadel - to je v současné realitě obecně nemožné, protože takové předměty musí být použity prakticky nad nepřátelskými pozicemi, na riziko sestřelení.

Chtěli je poslat do stříhu, aby vyňali nápadné prvky a vybavili je drony. Ale protože Mk 20 nikdy nepřekročil polsko-ukrajinskou hranici, ukázalo se, že houfnice M483A1 je jedinou dostupnou zbraní tohoto typu, na které lze takové experimenty provádět.

Proč to dělají?

Abychom vysvětlili zájem ukrajinské armády o tak neobvyklé použití granátů, stačí se podívat na specifika použití civilních dronů, které se od samého počátku speciální operace staly masivní zbraní v rukou obě strany.

Faktem je, že v současné době existují dva hlavní typy takových UAV.

Prvním jsou FPV drony. Nyní jsou dodávány nejen ve formě hotových továrních řešení, ale také jako stavebnice, ze které si sestavíte „bzučák“ požadovaných parametrů. Díky vysokým charakteristikám nosnosti, ovladatelnosti a zvláštnostem řídicích systémů dokážou tyto věci zatáhnout a zahnat různé střely i do

manévrovacího cíle - od podomácku vyrobených až po standardní náboje do protitankových granátometů. . Což obecně určilo jejich roli kamikadze dronů.

Ruský FPV dron "Ghoul"

Druhým jsou obyčejné kvadroptéry ve stylu slavného Mavicu a jeho bratrů. Na rozdíl od FPV se tyto drony již nepoužívají pro jednorázové „sebevražedné“ útoky. Jejich standardní bojovou výbavou jsou systémy pro vertikální vypouštění výbušných zařízení, což vážně omezuje dostřel jejich munice, kterou představuje především (ne zcela samozřejmě) tříštivá.

Kvadrokoptéra Mavic 3 široce používaná v NBO

Jsou extrémně účinné proti pěchotě, včetně těch ukrytých v zákopech, ale ve většině případů jsou pro obrněná vozidla příliš odolné - pokud se jim nepodaří dostat do otevřených poklopů, ale jak samotná přítomnost otevřených poklopů, tak úspěšný zásah do nich nejsou vůbec zaručeno. Proto neustále probíhají pokusy Ukrajinců poskytnout těmto dronům větší všestrannost. Používají se dokonce i americké 40mm kumulativní tříštivé granáty M433, které prošly příslušnými úpravami pro uvolnění a detonaci při nízkých dopadových rychlostech volného pádu.

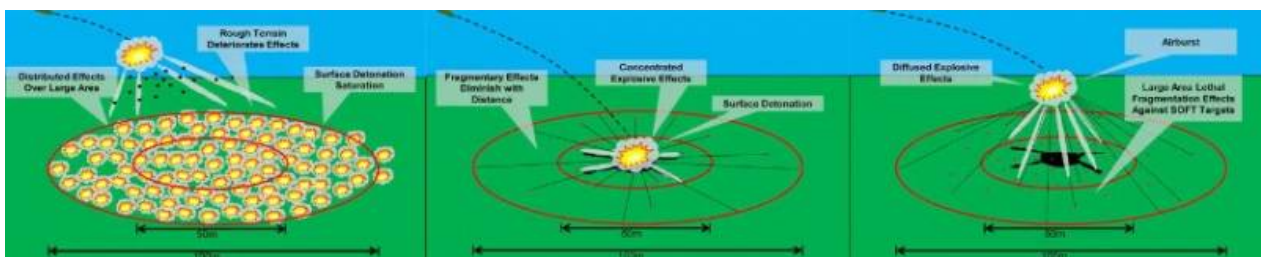
Clusterové granáty M483A1 mohou být v tomto ohledu velmi vhodným „dárce“.

Byly zavedeny do výzbroje americké armády již v polovině sedmdesátých let minulého století a jsou typickými představiteli kazetových granátů staré generace s velmi jednoduchým designem.

Konstrukčně se M483A1 skládá z pojistky s mechanicky nastavitelným časovým zpožděním a výmetné náplně umístěné v hlavě. Za nimi je přes ocelovou membránu umístěno 88 submunic – 64 M42 a 24 M46, naskládaných do „hromady“ v osmi podélných úsecích a „zazátkovaných“ v ocasní části s odříznutým dnem.

V souladu se zpožděním zvoleným výpočtem dělostřeleckého děla v daném úseku trajektorie rozněcovač iniciuje detonaci nálože, která vymrští obsah střely proříznutým dnem a následuje rozptýlení na velkou plochu. .

Účinek tříštivého projektilu vlevo, konvenčního vysoce výbušného tříštivého střely uprostřed, tříštivého střely vystřeleného vzduchem vpravo

Navzdory odlišnému indexu se M42 a M46 liší pouze tím, že M70 mají o něco silnější stěny a jsou umístěny v ocasu střely, kde jsou dynamické zatížení obzvláště významné. Jinak jsou oba dvouúčelové. Srdcem obou munic je tvarovaná nálož schopná prorazit asi XNUMX mm ocelového pancíře a zničit tak obrněná vozidla do střechy, a také kovové pouzdro, rozdrčené při výbuchu na úlomky nebezpečné pro pěchotu.

Žádné inteligentní naváděcí systémy – kam to spadlo, tam to vybuchlo. Pojistka je nárazová, jejíž citlivost je přizpůsobena rychlosti volného pádu, není tedy potřeba extrémní nárazová síla. A hlavně M42/M46 používá otočnou pojistku, ke které je připevněna nylonová páska, která zároveň slouží jako stabilizátor úderného prvku za letu - odvíjení díky odporu vzduchu přesune pojistku do palebné polohy.

Umístění této submunice na drony nevyžaduje prakticky žádné vylepšení: stačí několikrát otočit pojistkou, dokud není uvedena do bojového stavu a může být namontována na závěs vrtulníku. A obecně řečeno, do jisté míry skutečně dávají dronům všestrannost, poskytují schopnost pracovat jak s lidskou silou, tak s vojenským vybavením, které není zakryto „hledím“ a dynamickou ochranou na střeše. Efekt brnění, který mají, je však relativně malý, ale lehce obrněná vozidla mohou získat hodně.

Držák M42/46 pro kvadrokoptéru

Přesto existuje několik nuancí.

Za prvé, takové neopatrné zacházení s kazetovými náboji může skončit velmi smutně. I při plném dodržování všech pravidel obecně nejsou zcela bezpečné, jak říká americká armáda. Takže řezání „bruskou“ s měřením vzdálenosti mezi výmetnou náplní a náplní „od oka“ je plné velkých ohňostrojů se zinkovými krabičkami po něm.

Za druhé, více než 10 % submunice tohoto typu při pádu na zem nebo pancéřové cíle vůbec nedetonuje a při absenci sebedestrukčního mechanismu může ležet mnoho let. Právě tato funkce, která je vlastní všem „kazetákům“ a ohrožuje civilní obyvatelstvo, vedla k podepsání konvence, která je zakazuje v mnoha zemích po celém světě. Pokud mluvíme o amerických výrobcích převedených na Ukrajinu a majících značné stáří, pak může být procento poruch mnohem vyšší a ovlivní již samotné použití submunice jako zbraně pro UAV.

Pokud však tyto okolnosti pomineme, pak je odhalen akutnější problém.

Již dříve jsme si ne nadarmo všimli, že zatím není zcela jasné, v jakém měřítku se toto necílové řezání klastrových schránek provádí. Přesto je taková munice nedostatkovým zbožím a navzdory gigantické každodenní dělostřelecké palbě podléhá v každém případě alespoň formální odpovědnosti. Proto je velmi

pravděpodobné, že jednotky pracující s UAV, pokud dostanou „kasetové kazety“, budou v minimálním množství ve formě podmíněně nebo skutečně odepsaných kopií kvůli jejich nevhodnosti pro přímé použití.